

Deporteret til Sprogø og Livø

Da racehygiejnen foldede sig ud i Danmark i 1900-tallet

Fra 1911 til 1961 husede Livø i Limfjorden en øanstalt for såkaldt antisociale og kriminelle åndssvage mænd, og fra 1923 til 1961 risikerede ”sexuelt løssagtige åndssvage, unge piger og kvinder” at blive deporteret til Sprogø.

Forskelle i individers, racers og klassers evner skyldtes nedarvede faktorer, mente en række indflydelsesrige mænd med den socialdemokratiske minister K.K. Steincke i spidsen i begyndelsen af 1900-tallet. Og da middelklasseforældrene var skamløse nok til at føde færre børn, mens arbejder- og bondebefolkningen fortsat avlede mange børn, frygtede Steincke med flere, at Danmark ville blive oversvømmet af ”undermålere”, og ”minusindivider”, som man kaldte de uønskede mænd og kvinder.

Bekymringen gik også på en dalende kønsmoral og en øgning af antallet af kønssygdomme, hvor den seksuelt aktive kvinde blev anset som smittesprederen.

Derfor skulle man forhindre disse grupper i at få børn via bl.a. (tvangs) kastration og sterilisation, i første omgang dog ved at internere dem på øerne Livø og Sprogø.

Foredraget dykker ned i udvalgte mænd og kvinders historie og navnlig om deres ophold på Livø og Sprogø og sætter det ind i en historisk ramme med omtale af bl.a. synet på fysisk og mentalt udviklingshæmmede gennem tiderne darwinisme, degenerationsteori, racehygiejne/arvehygiejne og medlidenhedsdrab.

OBS! Foredraget indeholder en række hidtil ikke offentliggjorte billeder, som foredragsholderen har fået stillet til rådighed af en kvinde, som voksede op på Livø – og hvis forældre og bedsteforældre arbejdede på Livø. Et scoop!

Foredraget varer 6-7 kvarter eksklusiv eventuel pause.

Arrangøren skal stille projektor til rådighed (og have styr på teknikken). Eventuel mikrofon skal være håndfri.

Honorar 3.500 kroner plus transport.